

[Formanden.]

forslag til lov om ændring af lov om boligbyggeri. (Udlejningsbidrag til Boligselskabernes Landsbyggefond) og forslag til lov om et udlejningsbidrag til det offentlige.

Skriftlig fremsættelse af lovforslag.

Ministeren for offentlige arbejder (Kampmann):

Herved tillader jeg mig at fremsætte *for-
slag til lov om nedlæggelse af Københavns
havnebane mellem Langebro og Slotsholmsga-
de.*

Umiddelbart er det kun den strækning af havnebanen, der ligger mellem Frederiksholms Kanal og Slotsholmsgade, som det er tanken at nedlægge. Der er således i dag ingen planer om nedlæggelse af sporet mellem Langebro og Frederiksholms Kanal, men da udviklingen på længere sigt kan medføre nedlæggelse også af denne strækning, har jeg fundet det naturligt at lade nærværende lovforslag omfatte hele bane-strækningen mellem Langebro og Slots-holmsgade.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslagets bemærkninger, skal jeg hermed anbefale forslaget til tingets velvillige behandling.

Justitsministeren (Hjortnæs):

Hermed tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte *for-
slag til lov om overførsel til
andet land af retsforfølgning i straffesager.*

Med den stigende rejseaktivitet landene imellem er der skabt øget behov for interna-tionalt samarbejde også på det strafferetlige område. Antallet af lovovertrædelser, der begås af udlændinge, er i stadig stigning. Ofte vil sådanne lovovertrædelser kunne retsforfølges i flere lande, og det vil undertiden bero på tilfældige omstændigheder, hvor retsforfølgningen rent faktisk finder sted. Der er derfor behov for et system af retsregler, der giver mulighed for, at retsforføl-gning for en lovovertrædelse kan finde sted i det land, hvor det findes mest hensigtsmæs-sigt.

Imellem de nordiske lande har der gen-nem flere år eksisteret en ordning, der gør det muligt at overføre retsforfølgning for en lovovertrædelse, som er begået i et nordisk land, til et andet nordisk land, hvis den

mistænkte er bosat eller opholder sig i dette land og overtrædelsen er strafbar også efter dette lands lovgivning og hører under dette lands straffemyndighed.

Inden for Europarådet er der nu udarbej-det en konvention om overførsel af retsfor-følgning i straffesager, der vil kunne danne grundlag for en tilsvarende smidig ordning mellem medlemslandene.

Hovedformålet med konventionen er at tilvejebringe mulighed for, at retsforføl-gning i anledning af en lovovertrædelse kan finde sted i det land — bopælslandet, ger-ningslandet eller andet land — hvor det under hensyn til samtlige foreliggende om-stændigheder skønnes mest hensigtsmæssigt.

Gennemførelse af konventionen vil med-føre en udvidelse af de enkelte landes juris-diktionskompetence, idet selve anmodning om overførsel fra det land, der har kompetence i sagen, indebærer en overførsel af dette lands jurisdiktionskompetence til det anmodede land. Reglerne i straffeloven om danske domstoles jurisdiktionskompe-tence dækker ikke alle tilfælde, hvor Dan-mark efter konventionen vil kunne komme til at behandle lovovertrædelser, og det vil derfor være nødvendigt ved en ændring af lovgivningen at tilvejebringe en sådan kom-petence for domstolene. Ændringen er indeholdt i et forslag til lov om ændring af straf-
loven, der vil blive fremsat om kort tid.

Det er et grundlæggende princip i kon-ventionen, at et medlemsland aldrig er for-pligtet til at fremsætte anmodning om over-førsel af retsforfølgning, men alene berettiget hertil og kun i nærmere opregnede tilfæl-de. Det anmodede land er derimod i princip-pet forpligtet til at overtage retsforfølgnin-gen, medmindre der foreligger en af de sær-lige afslagsgrunde, der er nævnt i konventio-nen. Afslagsmulighederne er imidlertid så bredt udformet, at det anmodede land i rea-liteten får lejlighed til at skønne over det hensigtsmæssige i at bruge konventionen i den enkelte sag.

Det bør også fremhæves, at det efter kon-ventionen er en betingelse for at overføre retsforfølgningen, at der foreligger, hvad man kalder „dobbelt strafbarhed“, det vil sige, at lovovertrædelsen også ville være strafbar i det land, der skal overtage retsfor-følgningen, hvis handlingen var begået i dette land. Danske myndigheder vil således

[Justitsministeren.]

ikke kunne komme ud for at skulle indlede retsforfølgning for et forhold, der ikke er strafbart efter dansk ret.

Også den videre behandling af straffesagen beror på det anmodede lands egen lovgivning. Det vil således i tilfælde, hvor danske myndigheder har overtaget retsforfølgningen, afhænge af dansk ret, om der i det konkrete tilfælde skal indledes retsforfølgning, og om sagen skal behandles af en domstol eller af en administrativ myndighed. Også sanktionsfastsættelsen afhænger af danske regler, hvis handlingen pådømmes her i landet.

Danmark, Norge og Sverige har deltaget i udarbejdelsen af konventionen. Danmark og Sverige undertegnede konventionen straks, da den blev åbnet for undertegnelse den 15. maj 1972. Af ikke-skandinaviske lande har Belgien, Holland, Luxembourg og Østrig undertegnet konventionen.

I Norge og Sverige vil lovforslag formentlig blive fremsat i begyndelsen af 1974. Det finske forslag kan først forventes senere.

Lovforslaget er udarbejdet i samarbejde med de øvrige nordiske lande.

Konventionen om overførsel af retsforfølgning i straffesager skal ses i sammenhæng med den europæiske konvention om straffedømmes internationale retsvirkninger, som Danmark har ratificeret den 3. marts 1971. Ved de to konventioner er der skabt grundlag for et bredt europæisk samarbejde om retsforfølgning i straffesager og om fuldbyrdelse af europæiske straffedomme.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de dertil knyttede bemærkninger, skal jeg anbefale forslaget til det høje tings villige behandling.

Boligministeren (Svend Jakobsen): Jeg har herved den ære for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om boligsikring, forslag til lov om ændring af lov om boligbyggeri. (Udlejningsbidrag til Boligselskabernes Landsbyggefond) og forslag til lov om et udlejningsbidrag til det offentlige.*

De tre forslag er genfremsættelse af forslag, som blev fremsat i sidste folketingsår som led i en samlet langsigtet boligløsning.

Af forslagene til en samlet boligløsning blev i sidste folketingsår alene gennemført ændringer i ligningsloven med henblik på

en ændret beregning af lejeværdien af egen bolig samt ophævelse af momsgodtgørelsen til boligbyggeriet og visse ændringer i boligsikringsloven.

Under boligudvalgets behandling af det forslag til boligsikringsloven, som blev gennemført, oplyste den daværende boligminister, at der i næste folketingsår agtedes gennemført en revision af boligsikringsordningen efter principperne i boligministerens forslag af 1. juni 1973. Ved den endelige udformning af reglerne skulle så vidt muligt tages hensyn til resultatet af udvalgsarbejdet vedrørende samordning af skatter og sociale ydelser samt — for pensionisternes vedkommende — udvalgsarbejdet vedrørende en pensionsreform.

På denne baggrund vedtog folketingets flertal (socialdemokratiets og SF's medlemmer) forslaget om ændring i boligsikringsloven (F. 191).

Om de øvrige forslag — forslag til lov om ændring af lov om leje, forslag til lov om ændring af lov om midlertidig regulering af boligforholdene, forslag til lov om et udlejningsbidrag til staten af visse faste ejendomme, forslag til lov om ændring af lov om boligbyggeri (udlejningsbidrag til Boligselskabernes Landsbyggefond) og forslag til lov om indeksregulerede lån til almennyttigt byggeri — afgav folketingets boligudvalg en beretning den 15. juni 1973, hvori et flertal anbefalede, at boligministeren i det folketingsår, der nu er begyndt, genfremsætter lovforslag med henblik på gennemførelse af en langsigtet boligløsning, og flertallet angav samtidig nærmere retningslinjer for udarbejdelsen af disse forslag.

Det forslag til lov om ændring af lov om boligsikring, der nu fremsættes, er stort set identisk med den del af lovforslaget af 1. juni 1973, som ikke nåede at blive gennemført i sidste folketingsår.

Lovforslaget indeholder dog yderligere enkelte ændringsforslag, der er udarbejdet af en arbejdsgruppe, bestående af repræsentanter fra kommunerne og boligministeriet, som har gennemgået lovforslaget og den gældende boligsikringslov med henblik på at stille forslag til forenklinger. Jeg henviser herom til bemærkningerne til lovforslaget.

Som min forgænger oplyste over for boligudvalget, skal der ved den endelige udformning af reglerne om boligsikring så vidt